

Caspar Mauritius

**Programma, Quo Rector Universitatis Rostochiensis Casparus Mauritius, SS.
Theol. D. ... Ad Exequias Quas ... Filiolo ... Caspari, Vir ... Dn. M. Johannes
Harberding, Ad aedem S. Spiritus Pastor vigilantissimus hodie ad horam primam
paratas cupit. Omnes omnium ordinum Cives Academicos peramanter invitat**

Rostochii: Kilius, 1651

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn770859437>

Druck Freier Zugang

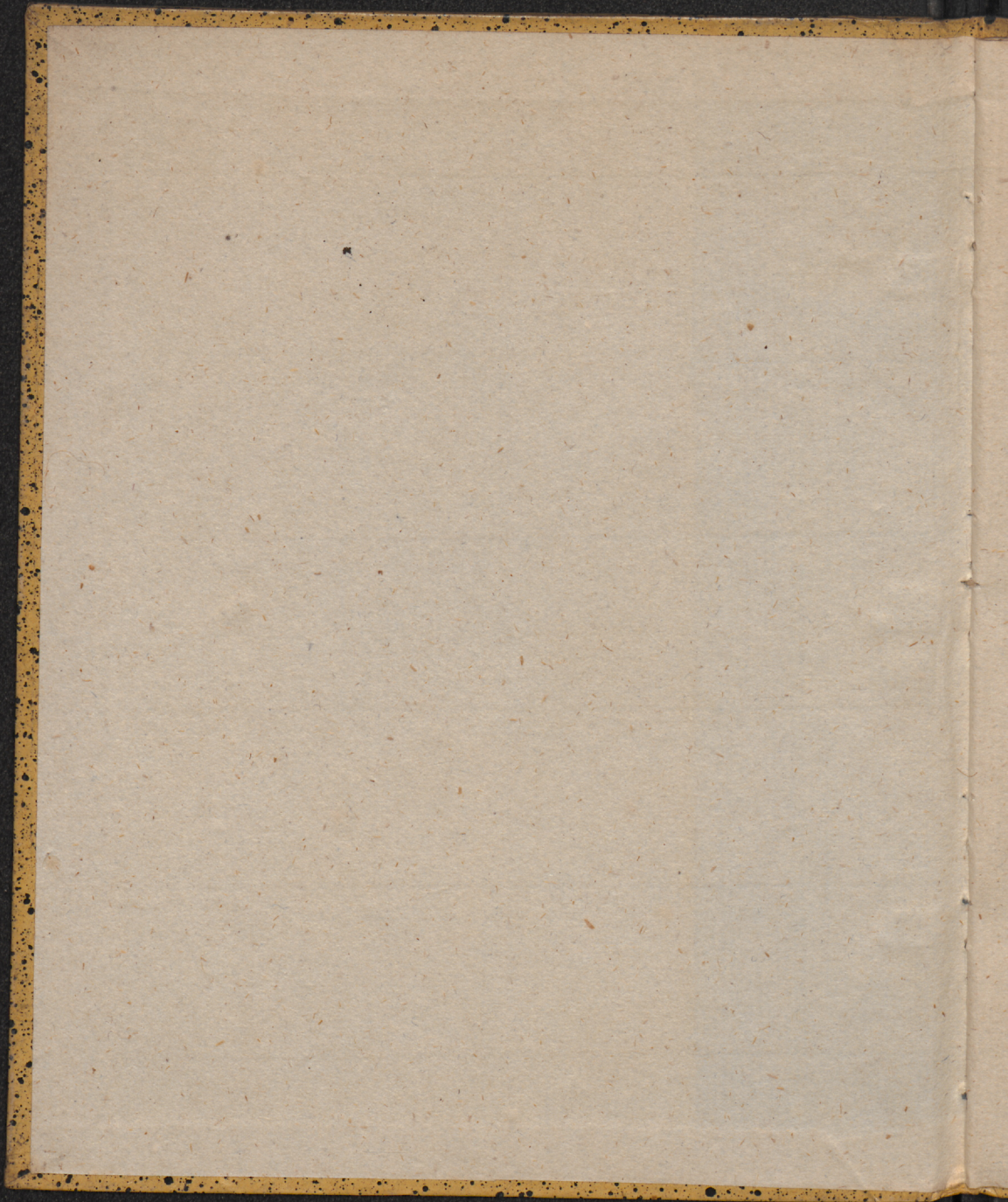

Mauritius, C.,
in ^{de} X. Harberding.

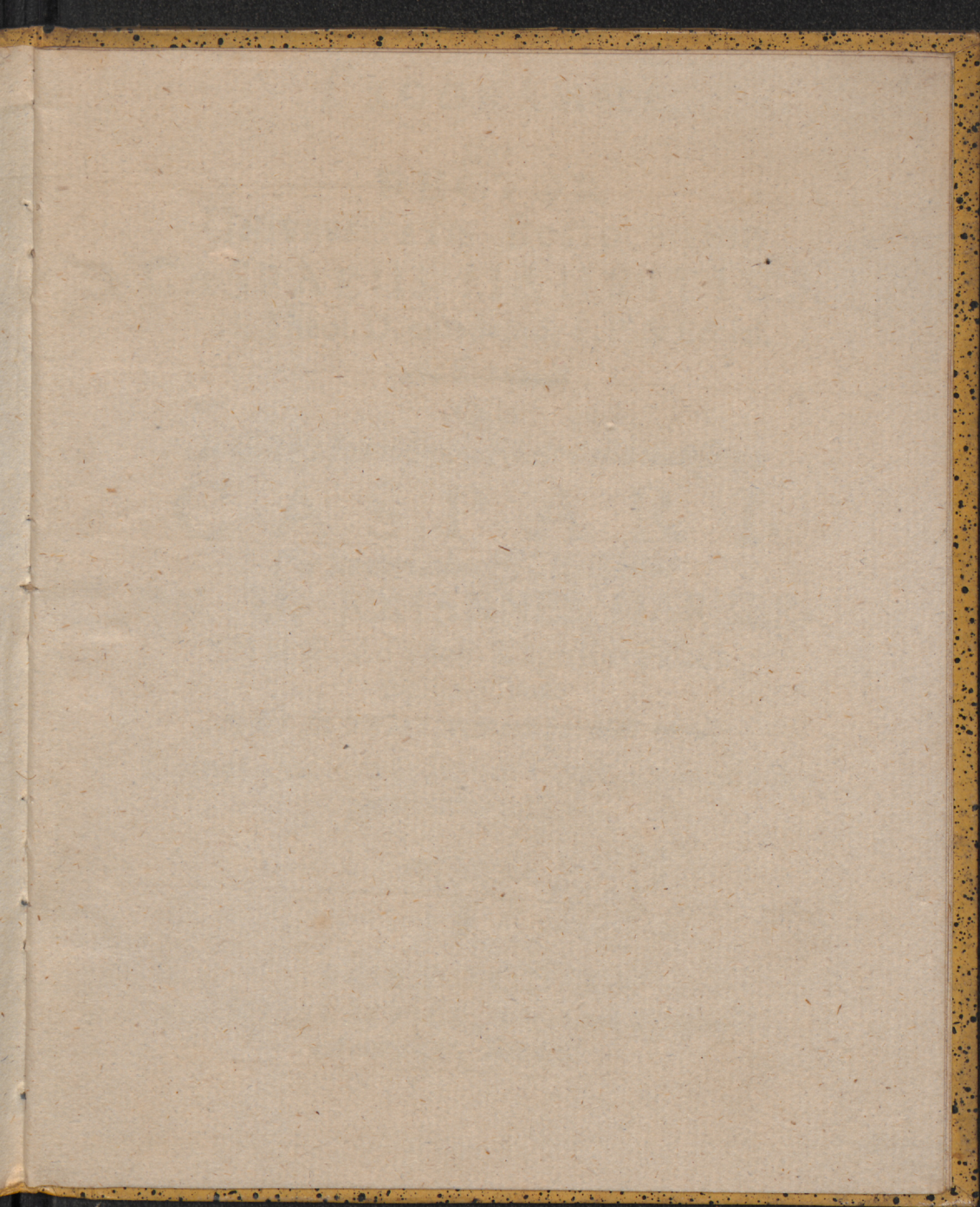
R. 1651.

68.

149
PROGRAMMA,

Quo
RECTOR

UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
CASPARUS MAURITIUS,

SS. Theol. D. ejusdemq, P. P. & Eccles.

Ad Exequias

Quas

Infantulo suavissimo, Filiolo desideratissimo

CASPARI.

Vir Reverendus & Clarissimus

DN. M. JOHANNES HARBER-

DING, Adædem S. Spiritus Pastor
vigilantissimus

hodiè ad horam primam paratas cupit.

Omnes omnium ordinum Cives Academicos
peramanter invitatur

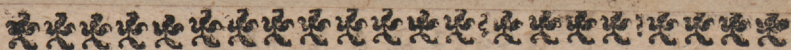
OS(O)

ROSTOCHI

Typis NICOLAI KILII, Academia Typographi,
ANNO M. DC. LI.

Uæ malorum Ilias in hanc
incumbat vitam, nemo est, qui i-
gnoret, aut, si quis est adeo rerū hu-
manarum suarumq; imperitus, ha-
bet, unde discat, sacras literas pariter & profanas.
Dies annorum nostrorum sunt septuaginta aut
ad summum octoginta anni: è quibus quod opti-
mum est, molestia est & labor. Jacob interroga-
tus, quot ætatis annos confecisset, gravissima
oratione respondit: Dies peregrinationis meæ
pauci sunt & MALI &c. Ex re & vero Siradices:
Occupatio magna creata est omnib; hominibus
& jugum grave super filios Adam, à die exitus de
ventre matris eorum, usq; ad in diem sepulturæ
& reversionis ad matrem omnium. Cogitationi-
bus eorum & timori cordis sollicita expectatio
nempe dies mortis impositus, æque sedenti in
throno gloriæ atq; humiliter abjecto in terra
& cinere, æque ferenti hyacinthinum & co-
ronam atq; amicienti linum crudum. Indignatio,
invidia, perturbatio, fluctuatio, metus mortis,
studium effingendi, atq; contentio &c. Aristote-
les interrogatus, quid esset homo, respondit, im-
becillitatis exemplum, temporis spolium, fortu-
næ lusus, inconstantia imago, invidia & calami-
tatis trutina, reliquum vero pituita & bilis. Et So-
lon,

Ion, quid homo esset interrogatus, respondit esse
putredinem in exortu, belluam in omni vita,
escam vermium in morte. Vestem illam, quam
circumferimus, corpus dico, quidam antiquissi-
mus Philosophorum recte appellabat indumen-
tum injustitiæ, fundamentum pravitatis, vinculū
corruptionis, velamen opacum, vivam mortem,
sensitivum cadaver, sepulcrum circumportatile,
domesticum deniq; furem, qui nos vetet in calo
esse, & jubeat capite esse in terram demisso. Nec
vanè quidam Græcus corpus nostrū dici debere
contendebat non *δῆμας* sed *δερμὶν*, non *σῶμα* sed *σῆμα*
non corpus, sed ergastulum & sepulchrum, cujus
cum anima conjunctionem cito dirimi satius sit,
quàm diu durare. In qua re naturæ providentiam
merito æstimamus, quod, cum vitam dedisset,
molestiis infinitis expositam, voluerit esse quam
brevissimam. Verissimè Nazianzenus vitam hanc
nominat vitæ reliquias & halitus, & monet, quod
ad eandem sedem concitato cursu tendamus, &
eundem lapidem quamprimum subituri simus,
& idem pulvis propediem erimus, alios morte an-
teeamus atq; alios sequamur, alios lugeamus, ab
aliis deplemur, munusq; lacrimarum, quod
alijs contulim⁹, ab alijs vicissim recipiamus. Præ-
teritis igitur iis, quæ nos prætereunt, ad supernam
vitam omni festinatione properamus, terramq;

etiam adhuc in terra versantes relinquamus ac
spiritum in cælum ferentem bona fide subsequa-
mur. Halitum vocat vitam & vaporem Nazianze-
nus, secutus ductum sacri codicis qui & diei he-
sternæ, nimbo, somno, flori, gramine fabulæ & id
genus aliis, quæ fluxa sunt & cito transcurrentia,
comparat. Etenim ad exiguum tempus apparet
vapor: dies hesternæ cito avolavit: nimbus mo-
mento uno atq; altero diffluit: somnus ad paucas
durat horas: flos inter mirantium & laudantium
oculos puncto temporis perit: gramen succiditur
& arescit: fabulæ & sermones dicto celerius ef-
fluunt, volatq; irrevocabile verbum. Rectè Ho-
merus Iliados sexto canit:

*Per simile est foliis hominum genus omne caducū,
Qua nunc nata vides, pulcherrig, virescere sylvis
Autumno veniente cadunt, simul illa perurens
Incubuit Boreas, quadam sub verna renasci
Tempora, sic vice perpetua succrescere lapsis,
Semper item nova, sic aliquis obvenitibus, ultero
Succedunt alij juvenes atate gravatis.*

Si quis autem hæc per exaggerationem dicta esse
contendat, non in eos tantum, qui in ætate pro-
vectiori moriuntur, verum in eos potissimum,
mentis dirigat aciem, qui lac maternum sugentes
& ab uberibus adhuc pendentes, postquam vix
lucem hanc conspexerunt, abripiuntur. In quo-
rum numero est mellitissimus infans, CASPAR

HAR-

HARBERDING, cui hodie iusta facimus. Natus
est V. hujus mensis inter primā & secundam ma-
tutinam Patre Viro Reverendo & Clarissimo, Dn.
M. JOHANNE HARBERDING, Pastore ad æ-
dem S. Spiritus Vigilantissimo, Collega & Com-
patre pl: dilecto & honorando: Matre MARGA-
RETA TARNOWEN, fœmina pietate & virtu-
te ornatisima. Avum paternum habuit Virum
honestum & probum JUSTUM HARBER-
DING, cerevisiarium & Mercatorem Bargesem
apud Lubecenses, dum in vivis erat: Aviam Ma-
ternam AGNETAM Gysen/ Matronam lauda-
tissimam. Avus maternus ei fuit Vir admodum
Reverendus & Excellentissimus, Dn. JOHAN-
NES TARNOVIUS, p. m. SS. Theol. D. & Pro-
fessor celeberrimus & incomparabilis: Avia Ma-
terna DOROTHEA Kùthers/ matrona itidem
laudatissima. His majoribus ortum Parentes eo-
dem die sacramento Baptismatis arbori Vitæ
Christo inferi curârunt. Vixit duodecim dies cū
dimidio quippe XVI. Martij post meridiem ex
hac vita vel potius morte in veram vitam trans-
latus est, verè quod hanc vitam attinet, vapor,
verè nimbus, verè somnus, verè flos, gramen
& fabula. Sed ereptus divina benignitate est, mun-
diq; effugit naufragium prius, quam ejus illece-
bris in pejus mutari posset. Mundi, inquam, ubi
scribente D. BERNHARDO, malitiæ plurimum

ubi sapientiæ modicum, ubi omnia sunt viscosa,
omnia lubrica, omnia operta tenebris, & obseſſa
laqueis: ubi periclitantur animæ, affliguntur cor-
pora, ubi omnia vanitas & afflictio Spiritus. Idem
paucis interjectis: In mari Masſiliæ de quatuor
navibus non perit una: in mari vero hujus mun-
di de quatuor animabus vix evadit una. Vetuit
olim Romanorum Rex ſecundus Numa, ne in-
fans triennio minor lugeatur: reliquis tot dierum
luctum conceſſit, quot annos vixerant. Quod ſi
ratio frænum injicere luctui Ethnicorum τῶν μὴ
ἐχόντων ἐλπίδα potuit: quanto magis id apud Chriſti-
ana pectora valebit, ut in hoc Infantis obitu mi-
nuant luctum? De quo rectè uſurpari poſſunt
Paulini in Panegyrico ad Pneumatium ſcripti
verſus Conſolatorij:

*Gratuler an doleam? dignus utroq; puer.
Cujus amor lacrimas & amor mihi gaudia ſuadet,
Sed gaudere fides, flere jubet Pietas.
Tam modicum patribus, tam dulci è pignore fructum
Deſleo in exiguo temporis eſſe datum.
Ruſus ut aterna bona volvo perennia vita,
Quæ Deus in calo præparat innocuis.
Laſor obiſſe, brevis functum mortalia ſecta
Ut cito divinas perfrueretur opes,
Ne terrena diu contagia, mixtus iniquis
Duceret in fragili corporis hoſpitio:
Sed nullo iſtius temeratus crimine mundi
Dignius aeternum tenderet ad Dominum,
Ergo Deo potius, quam nobis deditus infans &c.*

Hæc

Hæc cogitabunt mœstissimi parentes, nihil novi
sibi accidisse, nihil mali. Dicat mœstissima mater,
cum Merope: Non sola sum mortalium, cui liberi
perierunt: vel potius hoc ultimū emendet, & non
periisse sed prævivisse dicat. Recolligant animum
luctu dejectum, seq; attollant & solentur illo Da-
vidico: Non redibit infans ad me, sed ego migra-
bo ad illum. Non inculcabo illa Ethnicorum:
ὅν ὁ θεὸς φιλεῖ, δύσθνήσκει νέεσθαι: Quem Deus diligit, mo-
ritur infans, quod dixit Menander: nec illud Sile-
ni à Mida Rege capti, interrogati quæ res optima
maximèq; expetenda esset Homine inquentis, nō
nasci vel natū celerrimè mori: nec morē Thracen-
sium, quos luxisse natos, mortuis gratulatos esse
memorat Herodotus. Nostis illa Servatoris: Non
est voluntas Patris vestri cœlestis, ut pereat unus
de parvulis illis: Talium esse regnum cœlorum.
Nostis illud regij Prophetæ: Ex ore infantium &
lactentium perfecisti tibi laudem. Neq; dubitan-
dum est, quin vester, imo noster quoq; Caspar
cum centum quadraginta millibus habentibus
nomen agni & Patris in frontibus scriptum, stola
candida amictus & agni sanguine de albus con-
suetudine dulcissima individuae Triados, quam
laudibus effert, omniumq; Electorum jam frua-
tur. Cæterum cum beatæ hujus animulæ exu-
viæ hodie hora prima terræ matri communi sint
Con-

concredendæ , rogamus itudiose & hortamur
omnes omnium ordinum Cives Academicos , ut
in honorem & solatium mæstorum Parentum
frequentes convenire & funeris deductionem
præsentia sua cohonestare dignentur, simul mor-
talitatis suæ memores vivant , & utramq; Rem-
publicam Deo pijs precibus commendent.

P.P. Sub sigillo Rectoratus nostri XIIIX.

Mart. Anno M: DC, LI.

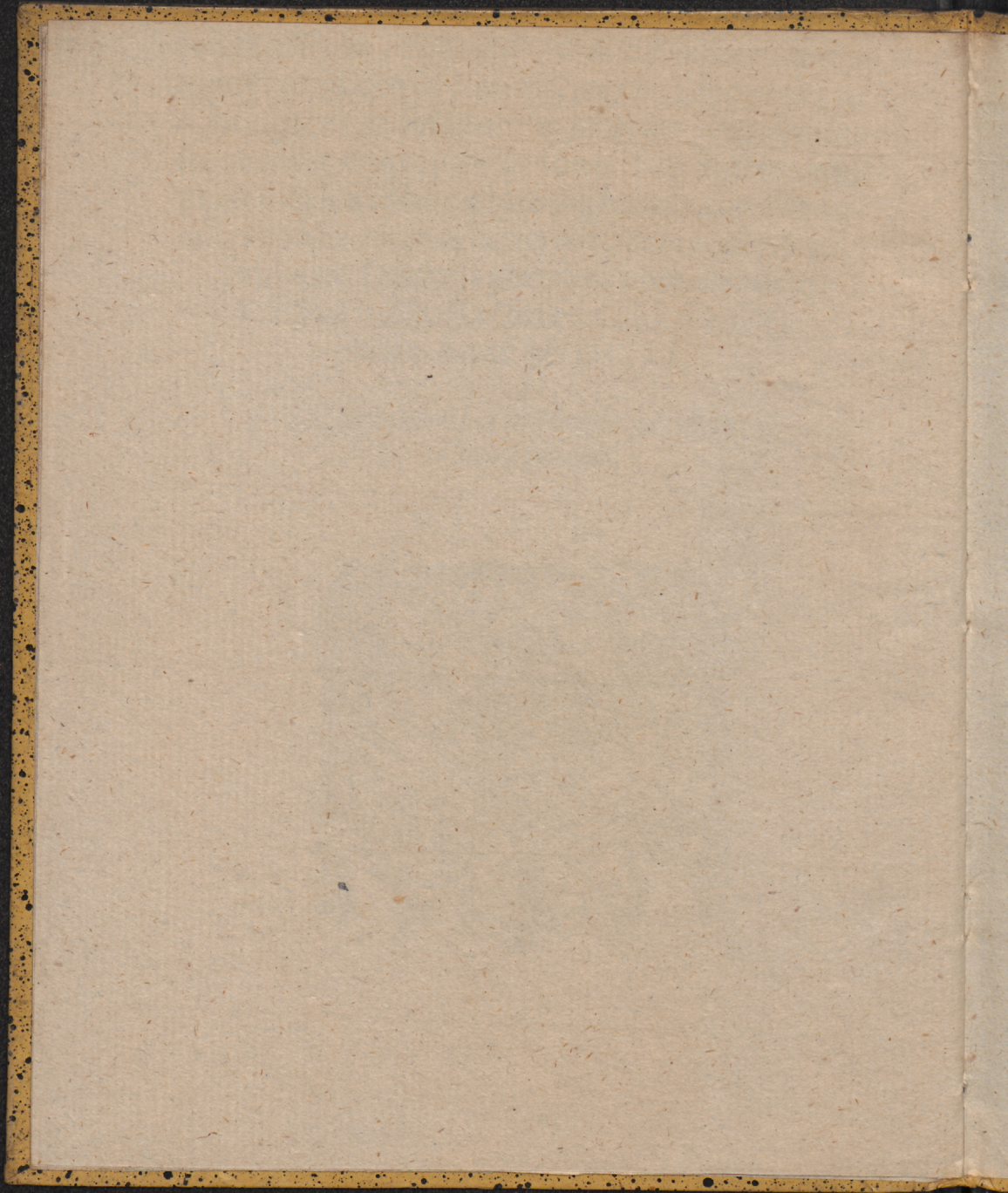
*Conventus fiet in templo Jacobæo
ad horam primam.*

HARBERDING, cui hodie iusta faci-
 est V. hujus mensis inter primā & secur-
 tutinam Patre Viro Reverendo & Claris-
 M. JOHANNE HARBERDING, Pas-
 dem S. Spiritus Vigilantissimo, Collega
 patre pl: dilecto & honorando: Matre
 RETA TARNOWEN, foemina pietat-
 te ornatissima. Avum paternum habu-
 honestum & probum JUSTUM HAR-
 DING, cerevisiarium & Mercatorem B-
 apud Lubecenses, dum in vivis erat: A-
 ternam AGNETAM Gysen/ Matrona
 tissimam. Avus maternus ei fuit Vir ad-
 Reverendus & Excellentissimus, Dn.
 NES TARNOVIUS, p. m. SS. Theol. I-
 fessor celeberrimus & incomparabilis:
 terna DOROTHEA Rütters/ matrona
 laudatissima, His majoribus ortum Pa-
 dem die sacramento Baptismatis ab
 Christo inferi curarunt. Vixit duodeci-
 dimidio quippe XVI. Martij post men-
 hac vita vel potius morte in veram vic-
 latus est, verè quod hanc vitam attinet
 verè nimbus, verè somnus, verè flos,
 & fabula. Sed ereptus divina benignitate
 diq; effugit naufragium prius, quam ei
 bris in pejus mutari posset. Mundi, inq-
 scribente D. BERNHARDO, malitiæ p-

A 3

